

De oren van de vlakke

Tekst: Lorène Wilmet
Illustraties: Lepoum

Kids advies

Om een haas te spotten, moet je heel goed kunnen kijken! Je kan 'm niet makkelijk betrappen, want hij is alert op elk geluid. Hij brengt z'n dag graag door verscholen in de struiken, in het hoge gras of in graanvelden. Hij is zo goed als onzichtbaar voor een ongetraind oog. Als de nacht valt, komt hij tevoorschijn om een voorraad eten op te slaan: dan heb je de meeste kans om hem te zien.

WIST-JE-DATJE

Hazen laten met hun poten een indringende geur achter, die 1 uur na hun doortocht nog steeds te ruiken is. Maar, als hij voelt dat hij achtervolgd wordt, stopt hij en keert hij op zijn stappen terug. Dan maakt hij een energieke sprong naar links of naar rechts, die hem tot wel 3,5 meter verder kan brengen. Meestal volstaat dat om de achtervolger af te schudden, die zal nu meer vernuft dan reukzin nodig hebben om de haas te vangen!

De haas is een planteneter, en naaste familie van het konijn. In tegenstelling tot wat gedacht wordt, zijn noch de haas, noch het konijn knaagdieren. Ze behoren tot de familie van de haasachtigen... Met zijn grote achterpoten haalt hij snelheden tot 80 km/u en kan hij tot twee meter hoog springen.

Dit zijn de verschillen tussen een konijn en een haas. De haas is een lange, slanke kerel en heeft lange oren (11 cm) met een driehoekige zwarte vlek.

Ook zijn staart is zwart. Het konijn is kleiner en wat gedrongen en heeft een rond hoofdje met kleinere oren en zonder vlekken. Zijn staart is helemaal wit.

Konijnen graven holen, maar hazen leven eerder solitair in open vlaktes, zoals weiden of draslanden. Ze krijgen per worp 2 of 3 jongen. De kleintjes zijn al snel klaar om te vluchten: ze worden geboren met een pels en open oogjes, bij jonge konijntjes is dat niet zo: zij worden naakt en blind geboren, veilig onderaan in het nest van het familiehol.